

1

Dessel byl na pokraji sil a jen stěží vnímal své okolí. Z nekonečného bušení hydraulického kladiva už bolel téměř necítil ruce. Jak se postupně provrtával skalou, od stěn jeskyně odskakovaly úlomky kamene, odrážely se mu od ochranných brýlí a bodaly ho do nechráněných tváří a rukou. Kolem se vznášela zvířená mračna oslepujícího prachu a celý prostor naplňoval ohlušující jakot kladiva, které se vytrvale, centimetr po centimetru zarývalo do masivní žíly cortosisové rudy, vetkané do skály před ním.

Cortosis byla díky své pevnosti a odolnosti vůči vysokým teplotám vysoce ceněna při výrobě pancířů a ochranných štítů ke komerčním i vojenským účelům, zvláště v době galaktické války. Slitiny obsahující cortosis dokázaly odrazit blasterové střely a údajně dokonce i odolat ostří světelného meče. Bohužel však díky tomu, že byla cortosis tak vzácná, bylo také neobyčejně obtížné ji těžít. Plazmové hořáky se k tomuto účelu prakticky vůbec nehodily; trvalo by celé dny, než by vyhořel jen nepatrný kousek skály obsahující cortosis. Jediný účinný způsob, jakým se dala ruda získat, byl s pomocí hrubé síly hydraulických kladiv, která neúnavně bušila do rudné žíly a po tenkých vrstvách tento cenný nerost odštěpovala.

Cortosis byla jedním z nejtvrdějších nerostů v galaxii vůbec. Síla nárazů velmi rychle otupovala hlavici kladiva, až bylo téměř nepoužitelné. Prach ucpal hydraulické písty a ty se zablokovaly. Dolování cortosis bylo náročné na vybavu... a ještě náročnější pro horníky.

Des pracoval nepřetržitě už skoro šest standardních hodin. Kladivo vážilo přes třicet kilogramů a námaha, kterou musel vynaložit, aby přístroj udržel zvednutý ve vodorovné poloze, si vyžádala své. Ruce se mu třáslы vypětím všech sil a sotva popadal dech, když mu do plic proudil vzduch prosycený jemným prachem, který rozvířovala hlavice kladiva. Dokonce i zuby ho bolely: silné vibrace způsobovaly, že měl pocit, jako by se mu vyvíklávaly z dásní.

Situace však byla taková, že horníci na Apatrosu byli placeni podle toho, kolik rudy cortosis vytěžili. Kdyby to teď vzdal, na jeho místo by ihned nastoupil jiný horník, který by dostal podíl na zisku. A Des se nechtěl dělit.

Ječení motoru kladiva nabralo na síle a pozvolna přešlo v ječivou sirénu, kterou Des dobře znal. Při dvaceti tisících otáčkách za minutu začal motor nasávat prach jako žíznivá bantha vodu po dlouhém pochodu pouští. Jediný způsob, jak se s tímto problémem vypořádat, bylo pravidelné čištění a servis – Těžební společnost Vnějšího okraje (TSVO) však raději dávala přednost koupí levných zařízení a jejich následné výměně než investici do údržby. Des věděl přesně, co se stane – a za chvíli se to taky stalo. Motor to nevydržel a explodoval.

V hydraulice zaskřípalo a ze zadní části kladiva se vyvalil černý dým. Za hlasitého proklínání TSVO a její po-